

עת"מ 241/09
בפני כב' סגן הנשיא אזולאי

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

משרד המשפטים
פרקליטות מחוז דרום אזורי
קריית הממשלה באר שבע

20.12.2009

חתימת המקבל
בן סימון זיוה

העותרים: עדה זנון ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד גיל גו-מור ואח'

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75, תל-אביב 65154
טל': 03-5608185; פקס: 03-5608165

- נ ג ד -

המשיבים: 1. משרד החינוך - מחוז דרום

ע"י ב"כ עוה"ד יעקב דנינו, פרקליטות מחוז דרום (אזורי).
ת"ד 615, באר-שבע 84105
טל': 08-6264654; פקס: 08-6264534.

2. מועצה מקומית ירוחם

באמצעות חכמון - אלמקייס ושות' משרד עורכי דין
ע"י ב"כ שרון אלמקייס-חכמון ואו כרמית אהרון-אמונה
ואו צ. בן ליאור חכמון ואו גיא לוי
ואו שגית יוגב-ג'נחדי ואו הדס פישר

שמענם לצרכי משלוח כתבי בי-דין הינו:
רח' אברהם אבינו 24/7 באר-שבע 84558
טל. 08-6492011 פקס. 08-6492902
דואר אלקטרוני: ha-law@ha-law.co.il

3. המועצה האזורית אבו-בסמה

ע"י ב"כ עוה"ד חן אביטן ואח'
מרח' הנרייטה סולד 8, באר שבע 84894
טל': 08-6655655; פקס: 08-6655677

תגובה לעתירה מנהלית ולבקשה לצו ביניים מטעם המשיבה מס' 2

כללי

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 13.12.09 מתכבדת המשיבה מס' 2, המועצה המקומית ירוחם (להלן: "המועצה") ליתן תגובתה לעתירה המנהלית שהוגשה ביום 5.3.09 (להלן: "העתירה") וכן לבקשה לצו ביניים שהגישו העותרים ביום 13.12.09 (להלן: "הבקשה").
2. לאור שיפורט במסגרת תגובה זו, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את צו הביניים תחילה ואת העתירה המנהלית לאחר, תוך חיוב העותרים בהוצאות משפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ כדון.

3. כל הטענות שבכתב בי-דין זה, נטענות באופן מצטבר ו/או חילופי, הכל לפי העניין וחדבק הדברים.

לחלו נימוקי התגובה:

4. המועצה המקומית ירוחם, הינח רשות מקומית שכוננה ע"פ דין.
5. בחודש 11/05 התקבלה החלטה ע"י שר הפנים, לפיה ראש המועצה המקומית ירוחם (מר ברוך אלמקייס) ומליאת המועצה יועברו מתפקידם, ובמקומם תמונה למועצה "ועדה ממונה".
6. בהמשך להחלטה הנ"ל מונתה למועצה ועדה ממונה מטעם שר הפנים, אשר לה סמכויותיה של מליאת המועצה, ובראש הועדה הממונה תוצב מר עמרם מצנע.
7. הכפר רכמה, אשר תושביו הגישו עתירה זו, נמנה על הכפרים הבלתי מוכרים, כפרים אשר לא חזקרו ע"י המדינה מבחינה מוניציפאלית ומבחינה תכנונית.
8. תושבי הכפר רכמה יושבים בשטחים הנובלים עם המועצה המשיבה ועם רשויות מקומיות נוספות כדוגמת מועצה אזורית רמת נגב ועיריית דימונה.
9. בכל הכבוד הראוי, צירופה של המועצה לעתירה דין, נעשה בחוסר תום לב ותוך התעלמות מעובדות רלוונטיות לעניין ועל כן וכפי שיובהר להלן, ראויה העתירה כנגד המועצה, להימחק על הסף. ובמה דברים אמורים?

א. המועצה מחויבת לדאוג לכל תושביה וחכל בהתאם לסמכויות המוגדרות בחוק והמוענקות לה מכוח הוראות החוק. כך ולא אחרת.

ב. סמכויותיה של המועצה מוגדרות בצו המועצות המקומיות (א) תשי"א 1950 [תיקון אחרון: 20/2/03], (אשר חלות עליה מכוח סעיף 140א. לצו המועצות המקומיות (ב) תשי"ג-1953). למעשה ע"פ הקבוע בדין, המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות שר הפנים ובתנאי מוקדם שאין בכך משום סתירה לכל דין, לפעול בכל עניין הנוגע לציבור בתחום המועצה. להלן יובא נוסח הסעיף וכדלקמן:

"פרק תשיעי: סמכויות

146. סמכויות של המועצה [תיקון: תשכ"ב, תשכ"ד, תשל"ב, תשמ"א(4), תשמ"ב(2)]

"המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות השר ובמידה שאין בכך משום סתירה לכל דין, לפעול בכל

עניין הנוגע לציבור בתחום המועצה, ובכלל זה יהיו לה סמכויות אלה:

(1) לקיים סדר, שלטון תקין ובטחון;

(2) לדאוג למיתוח תחום המועצה, לשימורו ולקידום עניניהם הכלכליים, הסוציאליים, החברתיים

והתרבותיים של תושביו או של כל חלק מהם;

- (3) לשמש נאמן או אפוטרופוס לכל ענין ציבורי;
- (4) להקים, להחזיק ולנהל שירותים, מפעלים ומוסדות שהם, לדעת המועצה, לתועלת הציבור;
- (5) להקים ולקיים בנינים ולעשות עבודות ציבוריות;....." (ההדגש אינו במקור כ.א.).
- ג. לא ניתן להתעלם מכך שמאחורי המסווה של סוגיית זכות החינוך לתושבי רכמה, עומדת לדיון סוגיית הסדרת ההתיישבות הבזואית במרחבי הנגב, הליך אשר צריך להיות מוסדר במסגרת החלטות של גורמי ממשל שונים, לרבות ועדות לתכנון ובניה וגורמי תכנון במשרד הפנים.
- ד. המדינה עצמה, הלכה למעשה, אינה מכירה בכפר העותרים ובהתיישבותם באזורים הסובבים, בין היתר, את המועצה וכאמור גם רשויות נוספות ואף פועלת במישור אכיפת הנושא, באמצעות צווי פינוי מן השטחים האמורים.
- ה. על הרקע הנדון, הרי שבמשך שנים, המדינה עצמה היא זו אשר סיפקה לתושבי הכפר רכמה, פתרונות זמניים לחתיישבותם במקום, בדמות שירותי חינוך, מתן הסעות למוסדות החינוך, ביישובים קאסר א-סר, ביר הדאג, המצויים בתחום שיפוטה המוניציפאלי של המשיבה 3.
- ו. משמעות הדברים הינה כי יולדים נשוא העתירה יכולים לקבל שירותים במסגרת הקיימות כיום. כמו כן אין אפשרות להקים גני ילדים ביישובים חבלתי מוכרים, כאשר בנייה ביישובים אלו היא בלתי חוקית.
- ז. למול חוק חינוך חובה קיימים חוקי תכנון ובניה, רישוי עסקים, איכות סביבה. קיימות מגבלות תקציב ואין כל אפשרות להקים מוסד חינוכי כלשהו כדיון, בכל מקום בו מבקש ציבור לעשות כן, מעצם התיישבותו הפיזית במקום.
- ח. לעניין זה יודגש כי נוכח העובדה הבסיסית לפיה תושבי הכפר רכמה, אינם משתייכים מוניציפאלית לרשות כלשהי, הוקמה וכוננה המשיבה מס' 3, אשר מעניקה ועתידה עוד ליתן מענה מוניציפאלי הולם ביחס לתשתיות ושירותים, הניתנים כדרך קבע ובשגרה בכל רשות מקומית אחרת.
- ט. ויודגש כי נוכח הסכמים קיימים בין המדינה לבין המשיבה מס' 3 (ובעבר הרשות לחינוך הברדווים), אחראית המשיבה 3 על כל נושא הקמתם של בתי הספר, החוקתם, רישום תלמידי הכפר רכמה במוסדות החינוך, קביעת סידורי ההסעות לתלמידים ואספקת כוח האדם המינהלי והמקצועי לטיפול באוכלוסייה זו.
- י. לאור כך, הרי שהמועצה איננה חייבת ליתן שירותים אלו לתושבי הכפר רכמה, אשר אינם רשומים בתחום שיפוטה המוניציפאלי (ע"פ חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965 והצווים

מכוחו) ואשר המועצה, נוכח עמדת המדינה בעניין, איננה מוסמכת לגבות מתושבי הכפר רכמה, אגרות היטלים ותשלומי חובה, המוטלים על כלל תושבי המועצה.

יא. למעשה עסקינו בתושבי הכפר רכמה, אשר עושים דין לעצמם לא רק בתחום הבניה, אלא גם בתחום הישוי העסקים, המיסוי, איכות הסביבה ועוד תחומים בהם מוטלת חובה, דרך כלל, על תושבים. ובעוד שהמועצה איננה מוסמכת לחייבם בחובות אלה, אין זה הגיוני כי לצרכי חינוך דווקא מצאו העותרים מקום לפנות למועצה ולדרוש הקמת גני ילדים.

יב. תקציב מחלקת החינוך במועצה נשען הן על משרד החינוך, והן על תקציב מטעם המשיבה, אשר גם הוא, למעשה ממזמך על-ידי המדינה.

יג. לאור האמור, אך ברור הוא כי אין המועצה מסוגלת לממן בעצמה בניית מבני חינוך חדשים והיא תלויה באופן מוחלט בתקציבים שיאשר משרד החינוך או משרדי הממשלה השונים, אשר במקרה זה נתנו פתרון ע"י הקמת מוסדות חינוך במשיבה 3.

10. לאור שפורט לעיל הרי שעי"פ הכללים הנהוגים לגבי שאר הרשויות היהודיות בנגב, אין זה מתקבל על הדעת ש כי עצם הימצאות חלק ממקבץ החיישנותם הבלתי חוקית, של תושבי הכפר רכמה, בתחום שיפוטה של המועצה (וחלקם בתחומי עיריית דימונה ורמת נגב), תטיל על המועצה חבות לספק פתרונות חינוכיים, במסגרת המתחם האורבאני של הישוב. כל זאת ייאמר בשים לב שהמדינה עצמה נתנה מענה לאותם תושבים, באמצעות גוף מקצועי, המתמחה בטיפול באוכלוסייה זו.

11. על הרקע האמור הרי שתושבי רכמה אינם רשומים באף אחת מרשויות החינוך המקומיות ומכאן שהמועצה אינה מוסמכת כלל ליתן חשירותים הללו, מקום שאלו, נוכח קביעות המדינה בעניין, ניתנים לתושבי הישוב רכמה, באופן זמני, ע"י משיבה 3.

12. מבלי לגרוע בכלליות האמור דלעיל, הרי שעי"פ תוכניות המתאר של המועצה, אין כל אפשרות ליתן פתרון חינוכי באזור ההתיישבות האמורה, שכן כל בנייה במקום זה, הינה בלתי חוקית.

13. למען הסר כל ספק בעניין, מודגש כי אף לשיטתם של העותרים, הגנים הקיימים במועצה אינם מותאמים מבחינה לשונית ותרבותית, כדי לקלוט את ילדי הכפר ובכל מקרה עתירתם מכוונת לקבלת סעד בדמות הקמת גן ילדים, בסמוך למקום מגוריהם. סעד שאינו אפשרי, נוכח העובדה שמבחינה תכנונית, ע"פ תוכנית המתאר התקפה היום, לא ניתן לחציב מבנים באזור המבוקש, כאמור.

14. אכן זכות החינוך הינה זכות יסוד ואין להכביר על השיבותה. נראה כי בעניין זה אין כלל מחלוקת בין הצדדים.

15. נושא ההתיישבות הבדואית בשטח הסוכב את המועצה, הובא לפתחם של ראשי רשויות קודמות במועצה ואף לפתחה של הועדה הממונה, בראשותו של מר עמרם מצנע, אשר עסקו בעניין, במטרה

5

למצוא פתרון אנושי, חומניטארי לנושא החינוך של ילדי הכפר רכמה, בדרך של מציאת מסגרות חינוך מתאימות והולמות לילדי האוכלוסייה הכדואית באזור, לתקופת הביניים ועד למתן פיתרון קבע להתיישבות האמורה.

16. כל זאת ייאמר כאשר ניסיון המועצה, כמו גם ניסיונותיהם של חלק מן העותרים, אשר פועלים במסגרת קבוצה התנדבותית המכונה "מרקס אזורי", נעשו במטרה למצוא פתרון אנושי נוסף, אחר, מעבר לפתרון, אשר בכל מקרה ניתן לתושבי הכפר רכמה, במסגרת המשיבה 3 ואשר כולל שירותי חינוך ושירותי הסעה למוסדות החינוך שבתחום המשיבה 3.

17. להשלמת התמונה יודגש כי לפנים משורת הדין ומשיקולים חומניטאריים כאמור ומתוך שכנות טובה, ניאותה המועצה, בשיתוף עם גורמים ממשרד החינוך, ליתן פיתרון חינוכי זמני, עבור שכבת גילאי 3-4 בפאתי ירוחם (הגם כי פתרון שכזה ניתן להם ע"י המשיבה 3 כאמור) בדמות הקמת מבנים יבילים באזור המיועד לשמש כאזור תעשייה בירוחם ואשר מוגדר בתוכנית כשטח "לתכנון בעתיד".

18. נוכח הסכמת העותרים, תוכנית זו החלה לקרום עור וגידים והיא מצויה בשלב ההפקדה בוועדה המחוזית, אלא שחלק מהעותרים עצמם, אשר היו שותפים לקידום המתווה החינוכי האמור, הגישו באמצעות עמותת "במקום" התנגדות לתוכנית המתאר, תוך שהם כורכים במסגרת התנגדותם שאלות בעלות על הקרקעות שבתחום התוכנית ומעכבים קידומו של המתווה החינוכי, האמור.

19. אכן מוטב היה אילו היו הניסיונות למציאת הפתרון מצליחים לפני תחילת שנת הלימודים הנוכחית. אולם נוכח הפרוצדורה הקבועה בדין, וכן נכונות הצדדים למצוא פתרון ראוי לסוגיה, אין מקום להתערב במתווה שנקם ולכפות על המשיבים את הסעד המבוקש.

20. אכן הזכות לחינוך הינה זכות יסוד בסיסית הקיימת לעותרים.

21. עם זאת, ככלל זכות יסוד, הזכות לחינוך איננה זכות מוחלטת. היא צומחת ממצאויות חיים המחייבת איזון בין זכויות אדם ואינטרסים אחרים בעלי משקל רב. בין של פרטים אחרים ובין של הציבור. סדר הרמוני בין מכלול אינטרסים אלה הוא תנאי למשטר חוקתי תקין. ראו לעניין זה ו"ע (מחוזי חי) 518/06 1 אסמאעיל אבו צליח נ' 1 מנהל הרשות הממשלתית למים וכיוב, תק-מח 2008(1), 5867, 5873 (2008), בג"צ 2245/06 ח"כ נטע דוברין אהר' נ' שרות בתי הסוהר ואח' (2006), רע"א 3145/99 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' יצחק חזן, נו(5), 385 (2003).

22. למעשה יש לאזן בין זכותם של העותרים לחינוך לבין האינטרסים הציבוריים של קיום הסדר הציבורי ושמירה על דיני מדינת ישראל. תושבי הכפר רכמה, בעצם הקמתם של המבנים והישובים הבלתי מוכרים בנגב, ישובים הנבנים ללא היתרי בניה כחוק, משמיטים את חקר קע תחת טענתם. לא ניתן לבנות ללא היתר ובניגוד לחוק ולבקש כי בדרך של הקמת מבנה לילדי הגן, תינתן, בפועל, לגלויציח

לבניה בלתי חוקית. ראו לעניין זה סוגיה דומה, שעלתה בנושא הזכות למים ב ו"ע (מחוזי חי) 1 518/06 אסמאעיל אבו עליה נ' 1 מנהל הרשות הממשלתית למים וביוג, תק-מח (1)2008, 5867, 5873 (2008).

23. המועצה מחויבת לשמור על האינטרס הציבורי, שבבסיסו הצורך שלא לעודד התיישבויות בלתי חוקיות נוספות, שכן המועצה שואבת את סמכויותיה מכוח הדין ואסור לה לפעול, באופן הסותר את הדין.

24. כלל הוא כי בית המשפט, לא ימיר את שיקול דעתו בשיקול הרשות המנהלית, כל עוד ההחלטה שנתקבלה מצויה במתחם הסבירות ולא נפלו בה שיקולים זרים.

היעדר זכות לסעד ביניים:

25. בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה למונן צו ביניים, על בית המשפט לשקול את סיכויי העתירה ואת מאזן הנוחות. שני השיקולים משמעים זה על זה, אולם אכן הכוחן העיקרית היא בשיקולי מאזן הנוחות, שכן שאלות הקשורות לסיכויי החליך, מן הראוי שיתבררו כדבעי בערכאה הדיונית. ראו אורי גורן "בתי משפט מינהליים" 289-288, 309-308 (2008).

26. בכל הנוגע לשיקולי מאזן הנוחות, הרי שבבג"ב בית המשפט לבחון את שאלת מאזן הנוחות, עליו להביא בחשבון את הצורך שבשמירת המצב הקיים, לעומת יצירת מצב חדש, בטרם התברר החליך לגופו. ראו לעניין זה ברי"מ 8777/06 מפעלי תחנות בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון טבריה (פסק דין מיום 19.11.06).

27. בל נשכח כי מטרתו השכיחה של צו זמני הוא לשמור על מצב קיים ולמנוע שינוי בעוד החליך תלוי ועומד שכן אלמלא יעשה כך לא יהא כל ערך להליך כאשר יסתיים.

28. בקורלציה למקרה דנו ניתן לאמור כי למעט שינוי קוסמטי בין הסעדים המבוקשים, כל התכנים של הבקשה למונן צו ביניים במעמד צד אחד – צו מניעה זמני ושל העתירה דומים הם להפליא, ואף זהים.

29. אין בפיצול המלאכותי שנעשה ע"י העותרים בין הגילאים השונים, כדי לאיין את העובדה הבסיסית לפיה לילדי כפר רכמה, בגילאים 3-6 ניתן פתרון חינוכי במשיבה מסי 3, כך נעשה לפני הגשת העתירה, כך שלא ניתן לומר כי צו הביניים נועד לשמר מצב קיים, אלא לשנות המצב הקיים מזה עשרות שנים.

30. נשאלת אפוא השאלה האם מתן הצו הזמני והסעדים הנדרשים הינו הכרחי במידה מצדיקה את התערבותו של בית המשפט בשלב כה מוקדם ולפני בירורה של העתירה!! וכן האם מתן הסעד הזמני אינו פוגע בצורה בלתי הפיכה גם בזכויות המשיבה??

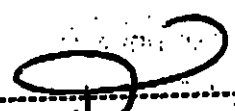
ראה: רע"א 5240/92 חלמיש חברה ממשלתית עירונית לשיקום הדיור בת"א יפו בעמ' נ. אשכז עיבוד נתונים בע"מ ואתל פי"ד מ"ז (1) 45,50.

31. ויודגש כי עיקרו של הסעד הארעי הוא להבטיח את המשכו של המצב הקיים עד לבירור התובענה העיקרית, וההחלטה בשלב זה תינתן ותבוסס על העובדות המפורטות בתצהירים, אשר הוגשו בפני בית המשפט הנכבד, ומהם עולה כי אין לדון וליתן צו בשלב כח מוקדם שכן היענות למתן צו בשלב כח מוקדם, כמוה כהפיכת הסעד הזמני למעשה בית דין.
32. ככל הכבוד הראוי, אין מקום במקרה זה ליתן לעותרים צו עשה, שכן אין עניינם של העותרים דומה לעניינם של העותרים בע"מ 5634/09 גילאל נ' עיריית ירושלים (פס"ד מיום 25.8.09), מקום שדובר היה בצו המורה על העברת מוסד חינוכי קיים, בשל סכנת מיידית וברורה של קרבה למפעל מזהם, תוך מתן מלוא שיקול הדעת בעניין לרשות ולמשרד החינוך, בכל הנוגע למציאת הפתרון התלופי. לא כך הוא במקרה המונח על שולחנו של בית המשפט הנכבד, עת עסקינו במצב בו ישנו פתרון קיים, בדמות מוסדות החינוך של המשיבה 3 ואף ישנו מתווה חינוכי מוסכם בפאתי הישוב הירוחם.
33. העותרים הפנו לבג"ץ 3511/02 בג"ץ 3511/02 עמותת "הפורום לזי קיום בנגב" נ' משרד התשתיות אולם, בבג"ץ זה ניתן למצוא חיזוק לטענת המשיבים בעתירה זו לפיה, במקום בו יש בתוכנית המוצעת על-ידי המדינה, תוכנית שיישומה כבר החל, כדי לקדם את עניינם של העותרים ולתת מענה סביר וראוי למטרדים עליהם חם מלינים, ימנע בית המשפט מהתערבות בעניין.
34. באופן דומה, גם ע"מ 8569/02 לאורה אלנה גרים בודנה נ' שר הפנים, אותו אזכרו העותרים לא ניתן צו עשה, שכן המדינה התנגדה למתן סעד ביניים במובן זה שתינתן לעותרים אשרה מסוג א-5, אך הוסיפה שאם תוצע לעותרים עבודה קונקרטית, הם מוכנים לצידם באשרה מסוג ב-1 המזכה את המחזיק בה לעבוד. בנסיבות אלה, קבע בית המשפט כי ראוי ליתן לעותרים אשרה מסוג ב-1 וכי העותרים יהיו רשאים לשוב לבית-משפט זה לאחר הדיון בחודש ספטמבר השנה, אם יהיה עיכוב נוסף בהכרעה בעתירתם.
35. גם יתר פסקי הדין המאוזכרים בסעיף 8 לבקשה אין כדי להעניק מזור לעותרים, בדמות צו ביניים, שכן צווי הביניים בפסקי הדין הללו, ניתנו בשל סכנת הגירוש מן הארץ שריחפה על העותרים שם ובשל החשש לנוק בלתי הפיך. לא זה המקרה שמונח לפתחו של בית המשפט הנכבד.

סוף דבר

36. עתירה זו מצביעה על הדילמות שמציאות החיים של המגזר הברדווי בישראל מציבה בפני המדינה. מחד גיסא קיים אינטרס ציבורי חשוב לסייע לבני המגזר הברדווי המעוניינים בכך להשתקע ולגור במגורי קבע, על פי אמות מידה המגובשות במסגרת תכנון שלטוני מוסדר ונאות.
37. המציאות מראה כי אינטרס זה עדיין רחוק ממימוש, וכי רבים מתושבי כפר רכמה, חיים מחוץ להוראותיו של מערך התכנון הקיים.

- 38. מאידך גיסא גם לתושבים אלה יש צרכים, עולה השאלה של הסדרת סיפוק שירותים חיוניים בעבורם.
- 39. אין חולק כי ילדי העותרים זכאים בדין לזכות לחינוך, אך מאידך מתבקש כי דבר זה לא יעורב בבניה בלתי חוקית במקבצים בלתי חוקיים וכי אילוצי התקציב יובאו בחשבון.
- 40. אין חולק כי בכפרים הסמוכים מצויים פתרונות חינוך נאותים למי מהעותרים אשר יהא מעוניין להנות מחינוך ילדיו, לרבות בגילאי 3-4.
- 41. קבלת העתירה עלולח לשכל את האינטרס המדיני בהגדלת היקפם של היישובים הפועלים במסגרת דיני התכנון של השלטון המרכזי בכלל והשלטון המקומי בפרט.
- 42. לאור כל שפורט דלעיל, הרי שיש במתווה החינוכי, שהוסכם על הצדדים, כדי ליתן, באופן זמני כאמור, את חפתרון הראוי, הנכון והמאוזן לתושבי הכפר רכמה וזאת עד לקיום ההתיישבות ביישובי הקבע.
- 43. מכל האמור לעיל עולה כי דינה של הבקשה לצו ביניים כמו גם העתירה לחידרות.
- 44. מציב תצהירו של מר עמרם מצנע, יו"ר הוועדה הממונה, במשיבה מס' 2, לתמיכה בכתב תגובה זה.
- 45. בנוסף על דחיית העתירה, יתבקש ביהמ"ש הנכבד גם לחייב את העותרים בהוצאות תגובה זו, בצירוף שכ"ט עו"ד ובצירוף מע"מ כחוק.

 כרמית אהרון-אמונה, עו"ד
 ב"כ המשיבה 2
 חכמן אלמקיס ושות', עורכי דין

20. Dec. 2009 11:25

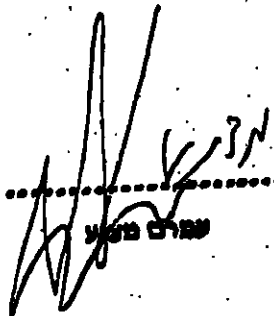
טל'ם 243/09
בטי"א 1572/09

בניית המרחיב באר שבע
בשפתו פבית משפט לעניינים מנהליים
בפני ס. הנשיא כבוד השופט אהרן

תצהיר

אני הח"ם פר עמרם מצנע, כשוא ת.ז. 009344227 לשחר שהחזרתני כי עלי לומר את האמת וכי אחיה צפני לעתשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, מצויד בזה בכתב בלוקמן:

1. הנני משמש כיו"ר הוועדה הממונה של המועצה המקומית ירוחם (המשיבה 2).
2. תצהירי זה נחתם בתיכף בכתב התגובה שחוגש על ידי המשיבה 2 ולאסות האמור בה.
3. האמור בתגובה לעתירה הוא בדיעבתי האישית ומתוקף תפקידי.
4. העובדות המפורטות בתגובה לעתירה הן אמת.

.....
עמרם מצנע

זהו שמי, זו העימותי הטוב תצהירי אמת.

אישור

הנני מאשרת כי ביום 20/12/09 חסיע בפניי, ערי"ד כרמית אהרון-אמנה, במשדדי בר"ר אברהם אבינו 26/7 באר-שבע, פר עמרם מצנע כשוא ת.ז. 009344227, המוכר לי אישית, ולגור שהחזרתני כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפני לעתשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אשר את נכונת החזרתה הנניל התנב עליה.

כרמית אהרון-אמנה, ערי"ד
הכמון-אלמקיים ושות'
משד עורכי-דני

האמת

.....
כרמית אהרון-אמנה, ערי"ד
כ"כ המשיבה 2
הכמון-אלמקיים ושות', ערי"ד